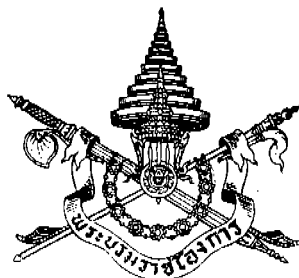

ฉบับพิเศษ หน้า ๑
เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕

พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม
พ.ศ. ๒๕๐๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๕

เป็นปีที่ ๑๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการ โปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม
การลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น
ไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๓๕ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๐๓

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“กิจการอุตสาหกรรม” หมายความว่า การอุตสาหกรรม การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การประมง การขนส่ง และการจัดให้ความสะดวกหรือการส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือในประกาศของคณะกรรมการออกตามความในมาตรา ๕

“ผู้ได้รับการส่งเสริม” หมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบกิจการอุตสาหกรรมและได้รับบัตรส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

“คณะกรรมการบริหาร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อกิจการอุตสาหกรรม และหมายความรวมถึงประธาน กรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมด้วย

“กรรมการบริหาร” หมายความว่า กรรมการบริหารการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม และหมายความรวมถึงประธานกรรมการบริหารการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมด้วย

มาตรา ๕ กิจการอุตสาหกรรมที่อาจได้รับการส่งเสริมตาม พระราชบัญญัตินี้แบ่งเป็น ๓ จำพวก คือ

(๑) กิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. ได้แก่กิจการอุตสาหกรรมที่สำคัญ และจำเป็นแก่การเศรษฐกิจของประเทศ ตามที่ ระบุประเภทและขนาดในกฎกระทรวง ซึ่งอาจกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

(๒) กิจการอุตสาหกรรมจำพวก ข. ได้แก่กิจการอุตสาหกรรมที่สำคัญ และจำเป็นแก่การเศรษฐกิจของประเทศในอันดับ รองจากกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. ตามที่ระบุประเภทและ ขนาดในกฎกระทรวงซึ่งอาจกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

(๓) กิจการอุตสาหกรรมจำพวก ค. ได้แก่กิจการ อุตสาหกรรมอื่นนอกจากกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. และ

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕

กิจการอุตสาหกรรมจำพวกข. ตามที่ระบุประเภทและขนาดใน
ประกาศของคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรี
ซึ่งอาจกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการ
อุตสาหกรรม มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุน
เพื่อกิจการอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ประกอบด้วย
ประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกมีจำนวนไม่เกินสิบสี่คน
ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

คณะรัฐมนตรีจะแต่งตั้งบุคคลอื่นอีกไม่เกินเจ็ดคนให้เป็น
ที่ปรึกษาคณะกรรมการก็ได้

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการคณะกรรมการ
ก็ได้

มาตรา ๗ กรรมการหรือที่ปรึกษาคณะกรรมการอยู่ใน
ตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการหรือที่ปรึกษาคณะกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง
อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม
มาตรา ๗ กรรมการหรือที่ปรึกษาคณะกรรมการพ้นจากตำแหน่ง
เมื่อ

(๑) ดาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการหรือที่ปรึกษาคณะกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาคณะกรรมการแทน

กรรมการหรือที่ปรึกษาคณะกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามความในวรรคก่อนอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการหรือที่ปรึกษาคณะกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๕ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้า
คะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก
เสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ เมื่อประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการ
แทน

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการบริหารการส่งเสริมการลง-
ทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม ประกอบด้วย ประธานกรรมการ
ส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม เป็นประธานและ
บุคคลอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินหกคนเป็นกรรมการ มี
หน้าที่ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการส่งเสริม-
การลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมและปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ

คณะกรรมการบริหารจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการ
คณะกรรมการบริหารก็ได้

กรรมการบริหารอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการบริหารซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้ง
อีกได้

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม
มาตรา ๑๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่กรรมการ
บริหารด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการบริหารด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหารอาจตั้งอนุกรรมการ เพื่อให้พิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๖ เมื่อคณะกรรมการได้รับคำขอตามมาตรา ๑๕ และได้พิจารณาเห็นสมควรให้ผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ก็ให้ออกบัตรส่งเสริมให้แก่ผู้ยื่นคำขอ

ในกรณีออกบัตรส่งเสริมให้แก่ผู้ยื่นคำขอซึ่งขอขยายกิจการอุตสาหกรรม สิทธิและประโยชน์ที่จะให้แก่ผู้ยื่นคำขอ ให้จำกัดเฉพาะในส่วนกิจการอุตสาหกรรมที่ขยายเท่านั้น

บัตรส่งเสริมให้ทำตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงและให้ประธานกรรมการเป็นผู้ลงนาม

มาตรา ๑๗ ในการออกบัตรส่งเสริมเพื่อให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อคณะ

กรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ เกี่ยวกับการใช้สิทธิและประโยชน์นั้นไว้ในบัตรส่งเสริมได้

มาตรา ๑๘ ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับหลักประกันดังต่อไปนี้

(๑) รัฐจะไม่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมขึ้นใหม่แข่งขันกับกิจการอุตสาหกรรมของผู้ได้รับการส่งเสริม

(๒) รัฐจะไม่โอนกิจการอุตสาหกรรมของเอกชนมาเป็นของรัฐ

มาตรา ๑๙ ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการอุตสาหกรรมทุกจำพวกได้รับสิทธิและประโยชน์ในกิจการอุตสาหกรรมดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเป็นบริษัทจำกัดจดทะเบียนในประเทศไทย หรือห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนในประเทศไทย ให้ได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้ แม้ว่าจะเกินกำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น

(๒) ได้รับงดเว้นการเสียอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรส่วนประกอบและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรม เครื่องมือและเครื่องใช้ที่จำเป็นต้องใช้ในกิจการอุตสาหกรรม รวมทั้งโครง-

โรงงานสำเร็จรูปซึ่งนำมาติดตั้งเป็นโรงงานเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรม และอุปกรณ์การก่อสร้างโรงงานนั้นด้วย ตามที่คณะกรรมการได้พิจารณาอนุมัติ ซึ่งอาจกำหนดวิธีการและเงื่อนไขประกอบการอนุมัตินั้นหรือไม่ก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นสิ่งที่ผลิตได้ภายในประเทศซึ่งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับชนิดที่ผลิตนอกประเทศและมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

(๓) ได้รับขออนุญาตเสียภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักรส่วนประกอบและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรม เครื่องมือและเครื่องมือที่จำเป็นต้องใช้ในกิจการอุตสาหกรรม รวมทั้งโครงโรงงานสำเร็จรูปซึ่งนำมาติดตั้งเป็นโรงงานเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรม และอุปกรณ์การก่อสร้างโรงงานนั้นด้วย ตามที่คณะกรรมการได้พิจารณาอนุมัติ ซึ่งอาจกำหนดวิธีการและเงื่อนไขประกอบการอนุมัตินั้นหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการค้า ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า

(๔) ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเป็นนิติบุคคล ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีกำหนดห้ารอบระยะเวลาบัญชีการเสีย-

ภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร ทั้งนี้นับแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่มีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ผลิตผลหรือมีรายได้

ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับการส่งเสริมสำหรับการขยายกิจการอุตสาหกรรม

(๕) ให้นำหรือส่งเงินออกนอกประเทศเป็นเงินตราต่างประเทศได้ เมื่อเงินนั้นเป็นเงินลงทุนที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำมาจากต่างประเทศ เงินกู้ต่างประเทศ ผลกำไรที่เกิดจากเงินทุนนั้น ดอกเบี้ยเงินกู้ต่างประเทศ หรือเป็นเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมมีข้อผูกพันตามสัญญาเกี่ยวกับการใช้สิทธิบริการต่าง ๆ ในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมของผู้ได้รับการส่งเสริม แต่ทั้งนี้ถ้าในระยะเวลาที่ดุลย์แห่งการจ่ายเงินตราต่างประเทศต้องประสบความสำเร็จจำเป็นต้องสงวนเงินตราต่างประเทศให้มีสำรองไว้ตามสมควร ธนาคารแห่งประเทศไทยจะงดหรือจำกัดการนำหรือส่งเงินนั้นออกนอกประเทศเป็นการชั่วคราวเพื่อผลดังกล่าวนี้ก็ได้

(๖) ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพียงเท่าที่กฎหมายนี้มิได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้นำช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการซึ่งเป็นคนต่างด้าวเข้ามาในประเทศเพื่อประโยชน์แก่กิจการอุตสาหกรรมได้ตาม

จำนวนและกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในประเทศเท่าที่คณะกรรมการเห็นสมควร รวมตลอดถึงคู่สมรสและบุตรซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลดังกล่าวซึ่งคณะกรรมการอนุมัติ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเกินอัตราจำนวนคนเข้าเมืองตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือไม่

(๓) จะได้รับอนุญาตเสมอไปให้ส่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผลิตได้ออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ความปลอดภัยหรือเศรษฐกิจของประเทศ

มาตรา ๒๐ นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๑๕ ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. ได้รับงดเว้นการเสียอากรขาเข้าที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร และได้รับการงดเว้นการเสียภาษีการค้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุที่จำเป็นที่ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมเป็นปริมาณที่จะพึงใช้ในการผลิตหรือประกอบเป็นเวลาห้าปีตามที่คณะกรรมการพิจารณา กำหนด แต่วัตถุดิบหรือวัสดุที่จำเป็นนั้นต้องไม่เป็สิ่งทีผลิตหรือมีกำเนิดภายในประเทศ และซึ่งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับชนิดที่จะนำเข้ามาจากต่างประเทศและมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

มาตรา ๒๑ นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๑๕ ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ข. ได้รับการลดอากรขาเข้าที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรลงกึ่งหนึ่ง และได้รับการลดภาษีการค้าลงกึ่งหนึ่ง สำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุที่จำเป็นที่ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมเป็นปริมาณที่จะพึงใช้ในการผลิตหรือประกอบเป็นเวลาห้าปีตามที่คณะกรรมการพิจารณา กำหนด แต่วัตถุดิบหรือวัสดุที่จำเป็นนั้นต้องไม่เป็นที่ผลิตหรือมีกำเนิดภายในประเทศและซึ่งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับชนิดที่จะนำเข้ามาจากต่างประเทศและมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

มาตรา ๒๒ นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๑๕ คณะกรรมการอาจพิจารณาให้ผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ค. ได้รับการลดอากรขาเข้าที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรไม่เกินหนึ่งในสาม และได้รับการลดภาษีการค้าไม่เกินหนึ่งในสามสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุที่จำเป็นที่ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมเป็นปริมาณที่จะพึงใช้ในการผลิตหรือประกอบเป็นเวลาห้าปีตามที่คณะกรรมการพิจารณากำหนด ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี แต่วัตถุดิบหรือวัสดุที่จำเป็น

เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕

นั้นต้องไม่เป็นสิ่งทีผลิตหรือมีกำเนิดภายในประเทศ และซึ่งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับชนิดที่จะนำเข้ามาจากต่างประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

มาตรา ๒๓ นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ ผู้ได้รับการส่งเสริมอาจได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษต่อไปน้ออย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างอีกด้วย

(๑) การห้ามนำผลิตภัณฑ์และผลิตผลชนิดเดียวกันกับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบได้เข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งออกป็นอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง ภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

(๒) การขึ้นอากรขาเข้าที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร สำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลชนิดเดียวกันกับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบได้ภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

(๓) การงดหรือลดอากรขาออกที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรสำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบได้ภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

(๔) การงดหรือลดภาษีการค้าในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเป็นผู้ส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ตนเป็นผู้ผลิตภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

มาตรา ๒๔ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. และผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ข. ที่เริ่มประกอบขึ้นใหม่จะไม่ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และให้ถือว่ากิจการอุตสาหกรรมที่เริ่มประกอบขึ้นใหม่นั้นเป็นกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก.

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมตายหรือโอนกิจการให้แก่บุคคลอื่น ให้บัตรส่งเสริมนั้นใช้ได้ต่อไปอีกไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตายหรือโอน และถ้าทายาทหรือผู้รับโอนมิได้ยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว บัตรส่งเสริมนั้นเป็นอันใช้ไม่ได้ต่อไป

ในกรณีที่ทายาทหรือผู้รับโอนได้ยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้นับทบบัญญัติมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้ผู้ได้รับการส่งเสริมนั้นได้รับสิทธิและประโยชน์เต็มที่เท่าที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเดิมยังมีอยู่

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมไว้แล้วทั้งหมดหรือแต่บางส่วนได้

มาตรา ๒๗ เมื่อคณะกรรมการได้ออกบัตรส่งเสริมให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมตามความในพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ประธานกรรมการแจ้งการออกบัตรส่งเสริมพร้อมด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมให้กระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้องทราบโดยไม่ชักช้า

เมื่อคณะกรรมการได้มีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมตามมาตรา ๒๖ ให้ประธานกรรมการแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ได้รับการส่งเสริมและกระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้องทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๘ กิจการอุตสาหกรรมใด ประเภทใดหรือขนาดใด ต้องห้ามมิให้ประกอบ หรือให้ประกอบได้ภายใต้เงื่อนไขอย่างใดและหรือระยะเวลาเท่าใด ให้ประกาศกำหนดโดยกฎกระทรวง

กฎกระทรวงที่ออกตามความในวรรคก่อนไม่กระทบกระทั่งกิจการอุตสาหกรรมที่มีผู้ประกอบอยู่แล้ว หรือได้รับอนุญาตให้ตั้งหรือประกอบได้แล้วก่อนวันประกาศกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหารอาจเชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้อธิบายความเห็นหรือคำแนะนำทางวิชาการได้

มาตรา ๓๐ ให้กรรมการบริหารหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ยื่นคำขอหรือผู้ได้รับการส่งเสริมในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือสิ่งของใดๆ ที่เกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมจากบุคคลซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นได้ตามความจำเป็น ในการนี้ผู้ยื่นคำขอและผู้ได้รับการส่งเสริมต้องให้ความสะดวกตามสมควร

ในกรณีที่กรรมการบริหารหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ตามความในวรรคก่อน ถ้าไม่เป็นการเร่งด่วนให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอและผู้ได้รับการส่งเสริมทราบล่วงหน้าตามสมควร

มาตรา ๓๑ ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๓๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๒ ให้ตั้งเงินไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อกิจการของคณะกรรมการและคณะกรรมการ บริหาร

การเบิกจ่ายให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ขึ้นด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๓ ให้กรรมการ กรรมการบริหารและที่ปรึกษา-คณะกรรมการได้รับผลประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรี กำหนด

มาตรา ๓๔ ให้ถือว่าคำขอรับการส่งเสริมที่ค้างพิจารณา อยู่ในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา เป็นคำ-ขอรับการส่งเสริมที่ได้ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๕ ให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่า ด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมอยู่แล้วในวัน ประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษาเป็นผู้ได้รับการ ส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่ากิจการอุตสาหกรรม ที่ได้รับการส่งเสริมอยู่แล้วนั้นเป็นกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. กิจการอุตสาหกรรมจำพวก ข. หรือกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ค. ตามกฎกระทรวงหรือประกาศซึ่งออกตามความในมาตรา ๕ แล้วแต่กรณี แต่ถ้ากิจการอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมอยู่

แล้วนั้น ไม่เป็นกิจการอุตสาหกรรมจำพวกใดจำพวกหนึ่งตามที่กล่าวแล้ว ก็ให้ถือว่ากิจการอุตสาหกรรมนั้นเป็นกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระทั่งสิทธิหรือประโยชน์ที่ได้รับอยู่ก่อนแล้ว คงให้ได้รับสิทธิและประโยชน์นั้นต่อไปตามเงื่อนไขและเงื่อนไขที่กำหนดไว้เกี่ยวกับสิทธิและประโยชน์นั้น ๆ

มาตรา ๓๖ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการบริหารหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามอำนาจในมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๙๕ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อที่จะให้มีผู้ลงทุนประกอบกิจการอุตสาหกรรมมากขึ้น ด้วยการบัญญัติกฎหมายให้สิทธิและประโยชน์แก่ผู้ที่จะมาลงทุนเพิ่มขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนให้เป็นไปโดยสะดวกและรวดเร็ว จึงต้องยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการนี้เสีย และบัญญัติขึ้นใหม่ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์นั้น